

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

342 *LLEI 1/1991, de 7 de gener, de modificació dels codis Civil i Penal en matèria de responsabilitat civil del professorat. («BOE» 7, de 8-1-1991.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

El règim de responsabilitat que per als professors i mestres estableixen els articles 22 del Codi Penal i 1.903 del Codi Civil no s'ajusta a la realitat social dels nostres dies. Es tracta de normes amb fonament en l'anomenada «culpa in vigilando», concebudes en moments en què existia una relació de subjecció de l'alumne al professor, en termes que avui no es produeixen en el transcurs diari de la vida docent.

Això induïx a modificar el règim de responsabilitat a fi d'establir que qui respongui dels danys ocasionats pels seus alumnes siguin les persones o entitats titulars dels centres, que són els qui han d'adoptar les corresponents mesures d'organització, sens perjudici que en supòsits taxats, i a això obeeix la reforma de l'article 1.904 del Codi Civil, el titular pot reclamar al personal docent la quantitat satisfeta.

Article 1

Es modifica l'article 22 del Codi Penal, que queda redactat de la manera següent:

«La responsabilitat subsidiària que s'estableix a l'article anterior és també extensiva a les persones, entitats, organismes i empreses dedicades a qualsevol tipus d'indústria, pels delictes o les faltes en què haguin incorregut els seus empleats o dependents en l'exercici de les seves obligacions o servei.

Igualment, és extensiva l'esmentada responsabilitat subsidiària a les persones o entitats que siguin titulars

d'un centre docent d'ensenyament no superior, pels delictes o les faltes en què haguin incorregut els alumnes d'aquest, menors de divuit anys, durant els períodes en què els esmentats alumnes es trobin sota el control o la vigilància del professorat del centre, duent a terme activitats escolars o extraescolars i complementàries.»

Article 2

Se suprimeix el paràgraf cinquè de l'article 1.903 del Codi civil.

El paràgraf sisè de l'esmentat article queda redactat en els termes següents:

«Les persones o entitats que siguin titulars d'un centre docent d'ensenyament no superior responen pels danys i perjudicis que causin els seus alumnes menors d'edat durant els períodes de temps en què aquests es trobin sota el control o la vigilància del professorat del centre, duent a terme activitats escolars o extraescolars i complementàries.»

Article 3

L'article 1.904 del Codi civil té la redacció següent:

«El qui paga el dany causat pels seus dependents pot repetir d'aquests el que hagués satisfet.

Quan es tracti de centres docents d'ensenyament no superior, els seus titulars poden exigir als professors les quantitats satisfetes, si han incorregut en dol o culpa greu en l'exercici de les seves funcions que siguin causa del dany.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Madrid, 7 de gener de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ